

EXPUNERE DE MOTIVE

la proiectul de lege privind înființarea, organizarea și funcționarea creșei

Potrivit art. 48 din Constituția României, familia se întemeiază pe dreptul și îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor.

Creșa este instituția care, prin atribuțiile sale, contribuie la suplinirea rolului familiei în îndeplinirea obligațiilor părintești.

Din necesitatea îmbunătățirii echilibrului social democratic al familiei, prin susținerea acesteia, în vederea creșterii copilului, în scopul stimulării creșterii natalității și al diminuării fenomenului de abandon al copilului, înființarea și funcționarea creșelor a fost și rămâne o necesitate, cu caracter autonom prin scopul acesteia, respectiv creșterea, educarea și îngrijirea copiilor până la vârsta de trei ani, un anumit număr de ore pe zi sau de zile pe săptămână.

În atingerea scopului, *creșa*, prin personalul specializat, *îndeplinește, în principal, următoarele atribuții :*

- organizarea și asigurarea unui regim rațional de viață, în vederea dezvoltării normale, somatice și psihomotorii, a copiilor;
- asigură alimentația rațională și individualizată, precum și folosirea de mijloace specifice pentru creșterea rezistenței și întărirea organismului copilului;
- asigură un program educativ complex, adaptat pe grupe de vârstă, în vederea stimulării dezvoltării fizice și psihice și însușirea deprinderilor igienice adecvate vârstei;
- luarea de măsuri pentru prevenirea și combaterea bolilor;
- acordarea primului ajutor și asigurarea îngrijirii medicale în caz de îmbolnăvire.

Beneficiarii serviciilor oferite de creșă sunt copiii sănătoși psihic și fizic, ai căror părinți sau susținători legali desfășoară o activitate lucrativă, urmează cursurile unor instituții de învățământ, sau se află în alte situații similare ce nu le permit să-și îndeplinească permanent obligațiile părintești ce le revin .

Potrivit definiției date de Organizația Mondială a Sănătății, sănătatea este o stare pe deplin favorabilă atât fizic, mental cât și social și nu doar absența bolilor sau a infirmităților.

Obligațiile părintești sunt realizate prin strânsa colaborare cu medicul de familie pediatru sau cu competență în pediatrie, iar, pentru intervalele de timp când aceștia nu o pot face, creșa, prin atribuțiile sale similare cu ale familiei, asigură adecvata creștere, îngrijire și educare a copiilor din această categorie de vârstă.

În România se constată, în mod alarmant, dispariția multor creșe, desconsiderate și marginalizate de variile politici eronate adoptate după anul 1990 astfel că, în

prezent, potrivit datelor furnizate de Uniunea Creșelor din România, funcționează aproximativ 285 de creșe față de 902 câte existau înainte de 1990. Sprijin și susținere trebuie acordată celor existente dar și cu accent pe extinderea acestora ori construirea altora pentru că natalitatea în România înregistrează o creștere semnificativă, părinții copiilor desfășoară activități utile societății pentru care alocă majoritatea timpului unei zile, dar și absență de la domiciliu mai multe zile, iar creșa este unitatea care poate suplini obligațiile părintești față de copiii lor.

În vederea apărării intereselor părinților și pentru apărarea drepturilor copiilor care trebuie să beneficieze de o creștere, o educare și o îngrijire corespunzătoare, înființarea creșelor a fost soluția cea mai bună pentru a se împlini dezideratele sociale și economice, pe de o parte și familiale pe de altă parte, constând într-o societate sănătoasă, economie funcțională prin prezența activă a specialiștilor (părinții copiilor) și familii fericite.

Fiecare copil are dreptul la familia proprie, iar creșa, prin atribuțiile sale, sprijină familia și contribuie la prevenirea factorilor de risc (neglijare, instituționalizare, abandon etc.).

Potrivit Ordinului Institutului Național de Statistică nr.337/2007 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională, partea introductivă din anexă, activitățile unităților sunt delimitate de ponderea caracteristicilor acestora, precum: bunurile și serviciile realizate, cine sunt beneficiarii lor și mijloacele și tehnologia de realizare a lor.

Pentru acest considerent, creșa este unitate sanitară întrucât:

- oferă servicii de creștere, educare și îngrijire a copilului de până la trei ani pentru dezvoltarea psiho-motorie a acestuia, potrivit aplicării puericulturii, specialitate a pediatriei;
- sprijină părinții acestora, care trebuie să fie prezenți în activitatea socială, instructivă, economică sau politică;
- personalul are formare profesională medicală și desfășoară activități proprii pediatriei- ramură a medicinei ce studiază esențial puericultura (alimentație rațională și individualizată, ia măsuri pentru creșterea rezistenței specifice și nespecifice a organismului copiilor, program educativ complex în vederea stimulării dezvoltării fizice și psihice, însușirea deprinderilor igienice și pentru socializare, ia măsuri pentru prevenirea și combaterea bolilor, acordarea primului ajutor și îngrijiri medicale în caz de îmbolnăvire, precum și altele asemenea realizării scopului creșei).

În susținerea acestei dezvoltări, în ceea ce privește natura cresei (unitate sanitară), pot fi studiate și documentele Institutului Național de Statistică, precum:

- în anuarele statistice, creșa este cuprinsă la capitolul unități sanitare;
- în programul cercetărilor statistice pentru anul 2008, la statistica sănătății, pentru obiectivul de evaluare a activității sanitare pe diferite tipuri de unități sanitare, creșele sunt incluse ca variabile de cercetare.

După anul 1990 nu s-a manifestat interes pentru reglementarea completă și adecvată a instituției "Creșa", astfel că H.G. nr. 360/1991 privind organizarea activității creșelor și grădinițelor și stabilirea contribuției părinților la întreținerea

copiilor din aceste unități a creat un cadru inadecvat de reglementare, dar suficient ca să mai existe aceste instituții .

Ulterior, în special, politicile fiscale (de exemplu, Legea bugetului pe anul 2001), pentru realizarea reducerilor de personal și a cheltuielilor aferente, au determinat trecerea creșelor în subordinea consiliilor locale (transfer de patrimoniu, de activitate – la acea dată activitatea era de natură medicală prin natura firescului, de personal, fără reglementarea coordonării metodologice) ducând la o lipsă de organizare și funcționare adecvate unei unități sanitare (politici sanitare, încadrarea, normarea și salarizarea personalului).

În prezent, prin Legea nr.263/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea creșelor s-a creat o gravă eroare în reglementarea organizării și funcționării creșelor ca unități distincte prin obiect, scop și natura personalului, plecând chiar de la definirea creșei ca fiind o structură ce oferă servicii sociale specializate pentru creșterea, îngrijirea și educarea timpurie a copiilor în vârstă de până la trei ani și se stabilesc, ca activități, atribuții specifice altor instituții reglementate prin legi speciale privind asistența socială și educația.

Prezenta lege nu oferă o reglementare corectă a relațiilor sociale specifice creșei și contravine scopului real al acesteia și interesului copilului din această categorie de vârstă, pentru că:

a) Copiii ce frecventează creșa nu sunt cazuri sociale.

Sistemul național de asistență socială din România este expres reglementat prin legislația proprie și cuprinde, ca obiect de activitate, măsuri de prevenire, limitare sau înlăturare a efectelor temporare ori permanente ale unor situații ce pot genera marginalizarea sau excluziunea socială a persoanei, a familiei, a grupurilor ori a comunităților, iar serviciile prestate au ca scop limitarea situațiilor de risc, menținerea, refacerea sau dezvoltarea capacităților persoanei ori a familiei, aflate în situații de vulnerabilitate sau de risc de excludere socială.

Dacă atribuțiile creșei sunt servicii sociale, cum răspunde legea nevoii naționale, atâta timp cât personalul social nu poate și nu va putea să se ingereze în activitatea familiilor?

Părinții știu foarte bine să-și crească copiii și existența situațiilor de risc constituie excepția și numai pentru aceste cazuri sunt competente serviciile sociale.

Copiii ce frecventează creșa și părinții acestora sunt într-o armonie perfectă, familială și socială, iar creșa suplinește rolul și interesul acestora, în condițiile arătate mai sus.

b) Creșa nu poate fi integrată în sistemul de învățământ, iar copii ce o frecventează nu pot fi supuși unui program de educație formal antepreșcolar, după canoanele reglementărilor din învățământ (programe, personal etc.) așa cum au conceput autorii Legii nr.263/2007 și se susține încă de unii autori ai acestei idei.

Activitățile de creștere, educare și îngrijire a copiilor cu vârste cuprinse între zero și trei ani reprezintă un întreg, indivizibil.

Ca urmare, activitatea de educație nu poate fi atribuită în competența personalului din învățământ așa cum s-a avut în vedere prin Legea nr.263/2007 și cum se mai susține prin proiecte și idei ale unor autori.

Educația cu copiii din această categorie de vârstă nu este o educație formală, iar responsabilitatea revine specialiștilor în puericultură, respectiv medicilor și asistenților pediatri, specialitate amplă și delicată a învățământului românesc, pentru că beneficiarii acestor servicii sunt delicați și nu pot colabora, explicit sau mutual, cu orice categorie profesională.

În același timp promotorii conceptului de educație timpurie și includerea acesteia în activitatea creșei sunt în eroare asupra aplicabilității asupra acestor copii și nu urmăresc interesul general al acestora, cel puțin pentru două argumente și anume:

- termenul de educație în ceea ce privește pe acești copii nu este similar cu educația școlară, chiar timpurie numită, pentru că forțarea sensului termenilor nu va determina și forțarea capacității copiilor; acesta este fondul esențial pentru care competența de educație asupra copiilor din această categorie de vârstă nu poate aparține altcuiva decât părinților și/sau pediatrului;

- nu vizează interesul național, după cum se justifică autorii acestei idei întrucât capacitatea creșelor din România este de circa 13. 135 de locuri (Institutul Național de Statistică-2007) și numai pentru mediul urban, în timp ce, potrivit datelor preluate de la aceeași sursă, numărul total al copiilor din România cu vârste de până la trei ani este de circa 480.000, în 2007.

Cum se realizează interesul major al copiilor din această categorie de vârstă pentru a fi educați potrivit conceptului de educație timpurie atâta timp cât majoritatea covârșitoare este educată în familie, la orașe și sate, de părinți în colaborare cu medicul de familie pediatru?

Este lesne de înțeles că autorii conceptului de educație timpurie și a aplicării acestuia crează o diversiune pentru că programul promovat nu are interes național și afectează grav interesul copiilor ce freventează creșa, dacă s-ar aplica în aceste instituții. Este un anumit gen de educație a copilului de până la trei ani așa cum este un anumit gen de educație pentru a te pregăti să devii inginer, de exemplu, urmând cursurile unei facultăți de inginerie și nu educându-te, pentru a fi inginer, la o facultate de filologie, de exemplu.

Creșa este instituție distinctă de domeniul social, de muncă și de învățământ, care are ca obiectiv propriu și inconfundabil creșterea, educarea și îngrijirea copiilor cu vârsta de până la trei ani, activități ale puericulturii, specialitate a pediatriei, domeniu al medicinei.

Proiectul de lege propus satisface cerințele corespunzătoare pentru înființarea, organizarea și funcționarea creșei.

Erorile pentru care a fost adoptat actualul cadru legislativ, cu izvor îndepărtat și determinat de erorile legislativului de a nu aprofunda documentarea cu specialiștii din aceste instituții numite creșe, trebuie eliminate prin corecta considerare a ceea ce este copilul cu vârste cuprinse între zero și trei ani.

Ca urmare, se impune recunoașterea creșei ca unitate sanitară, potrivit celor explicate mai sus, în subordinea consiliului local, în cazul celor publice.

De asemenea, este necesară coordonarea metodologică potrivit actelor normative ce vor fi adoptate în acest sens referitor la: norme de înființare și funcționare, normative de personal, criterii de evaluare a personalului și altele de către Direcția de Sănătate Publică județeană sau a municipiului București.

Din punct de vedere financiar, proiectul nu aduce nici o modificare ce să impună cheltuieli suplimentare sau modificarea surselor de finanțare; cheltuielile creșei sunt și rămân a fi suportate de la bugetul unităților administrative publice locale.

Față de cele prezentate mai sus, în vederea îmbunătățirii cadrului legal privind creșa, pentru a asigura o bună organizare și funcționare a acesteia, adecvată la particularitatea copilului cu vârsta cuprinsă între zero și trei ani, se impune adoptarea proiectului în forma propusă.

INIȚIATORI,

Dep. Mircea GROSARU

mpaz

ZIBOTOL DRAGOS

TUDOR CIUHO-DARU

NICUSOR PĂRURARU

PETRU MORILA

SEN. BADEA VIOREL RICEAȘ PO

Gospodaru Geofruel

AAȘELIȘTII Sandra - Aband

MIRCOVICI NICULAI - L

NGURUȘ MARIUS

AMET ALENIH

IPRAN IULIAN - MIH.

PAUN NICOLAE - MIH.

POPOV IUSAN

ONIȘIU VICTOR GAVI

IPRACHE FORIN

Valeriu Andrei Ieriu

NOSA IULIU

LUN S Silvestru